

Bodil Neergaard

Karsten Hansen: "Ævlerier" – 2 af 15

Bodil Neergaard

Bodil Neergaard er et fantastisk vinteræble navngivet efter et fantastisk menneske. Ellen Bodil de Neergaard var datter af komponisten Emil Hartmann og dermed en naturlig del af den københavnske kulturs inderkreds. Hun mødte sin mand Viggo de Neergaard i miljøet og da han netop havde bygget ny hovedbygning på Fuglsang gods mente han nok at have noget at gifte sig på.

På Fuglsang gods på det østlige Lolland skabte Bodil de Neergaard til sin død i 1959 et usædvanligt rigt kulturliv og et stort socialt engagement. Det var derfor helt naturligt at opkalde en æblesort, fundet som frøformering på Flintinge mark, ikke langt fra Fuglsang, efter hende. Sorten er kendt fra ca. 1850 og der er forskellige versioner af historien om det. I den ene stod træet i et markgærde og var udsat for kreaturer og vind og blev derfor flyttet ind i gartner Andersens have. Her gik træet ud, men der blev fundet et rodskud på den oprindelige plads hos kørerne og det er dette rodskud som sikrede sorten. I en anden version stod modertræet i en gårdfæsters have i Flintinge og blev flyttet til en anden have, men da det der stod i vejen blev det fældet. Senere fandt man et rodskud i gårdfæsterens have og derfra kom sorten videre. De er da næsten ens, de historier.

Æblet er flaskeformet og kan være næsten 10 cm højt i bedste udvikling, dog oftest meget mindre. Det er grønt med orange kind som på lageret bliver mere tydelig. Der er ofte markante hudpunkter som ved lagring kan give æblet et præg af at være prikket. Æblet er meget velsmagende, vinsyrligt, sprødt og saftigt. Kernehuset er usædvanligt stort og det er æblets holdbarhed også. Helt hen til skt. Hans kan man holde Bodil Neergaard ved godt mod i en papkasse.